

# ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-05521/2015-ERU

V Ostravě dne 21. července 2015

Č. j. 05521-7/2015-ERU

## ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-05521/2015-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 22. června 2015 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, kterým je **Správa majetku města Moravský Krumlov, příspěvková organizace**, se sídlem Moravský Krumlov, Zámecká 17, okres Znojmo, PSČ 672 01, IČ: 008 39 043, právně zastoupeným panem Mgr. Vlastimilem Šopákem, advokátem, se sídlem Jana Palacha 954/4, 669 02 Znojmo, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, jako držitelem licence na výrobu tepelné energie, rozhodl

### takto:

**I.** Účastník řízení, Správa majetku města Moravský Krumlov, příspěvková organizace, se sídlem Moravský Krumlov, Zámecká 17, okres Znojmo, PSČ 672 01, IČ: 008 39 043 (dále jen „účastník řízení“), se tím, že v rozporu s ust. § 9 odst. 1 energetického zákona v období nejméně od 16. srpna 2012 do 18. května 2015 jako držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310102212 pro provozovnu s názvem „Sídliště Zachráněná“ po změně technických parametrů uvedené provozovny, ke které došlo nejpozději dne 15. srpna 2012 demontáží teplovodního kotle HVP 940 o tepelném výkonu 0,940 MW, neprodleně neoznámil změnu týkající se údajů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředložil o ní doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, **dopustil spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.**

**II.** Podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona **ukládá pokuta ve výši 10 000 Kč** (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19115.

**III.** Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu, a to na účet Energetického

regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19115.

## **Odůvodnění**

### **I. Úvod**

Dne 25. března 2015 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením Oznámení o zahájení kontroly ze dne 24. března 2015, č. j. 02800-1/2015-ERU, dle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kontrolu ve věci dodržování ust. § 9 odst. 1 energetického zákona v cenové lokalitě „Moravský Krumlov - Sídliště“. V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 14. května 2015 Protokol o kontrole č. K019615, č. j. 02800-9/2015-ERU.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 02800/2015-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 18. června 2015, o čemž byl vyhotoven Záznam o vložení do spisu č. j. 05521-2/2015-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, který byl účastníkovi řízení doručen dne 22. června 2015. Účastník řízení podal proti uvedenému příkazu prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě odpor, jehož podáním byl příkaz zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

### **II. Kontrolní zjištění**

Z Protokolu o kontrole č. K019615 ze dne 14. května 2015, č. j. 02800-9/2015-ERU, vyplývá, že provedenou kontrolou a na základě skutečností uvedených v protokolu bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení v postavení držitele licence na výrobu tepelné energie nedodržel povinnosti mu dané ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, když nejméně od druhé poloviny srpna roku 2012 do dnešního dne vykonává licencovanou činnost prostřednictvím provozovny pod názvem „Sídliště Zachráněná“, jejíž skutečné technické parametry se neshodují s technickými údaji, které jsou uvedeny v posledním rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie č. 310102212, přičemž neprodleně neoznámil Úřadu změnu podmínek pro udělení licence, která vznikla odstraněním jednoho zdroje o tepelném výkonu 0,940 MW, nepředložil o ní doklad a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námítky.

### **III. Průběh správního řízení**

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 02800/2015-ERU dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto dne 22. června 2015 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz č. j. 05521-3/2015-ERU, kterým byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického

zákona uložena pokuta ve výši 10 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 22. června 2015.

Dne 30. června 2015 byl Úřadu prostřednictvím právního zástupce účastníka řízení doručen přípis ze dne 25. června 2015 označený jako „Odpor proti Příkazu sp. zn. KO-05521/2015-ERU, č. j. 05521-3/2015-ERU vydaný dne 22. 6. 2015 Energetickým regulačním úřadem“, který byl správním orgánem v souladu s ust. § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu posouzen dle svého skutečného obsahu jako odpor proti příkazu. Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

Účastník řízení v odůvodnění odporu namítá, že jeho jednání nenaplnuje skutkovou podstatu správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, neboť má za to, že „neprodlené nepožádání o změnu licence“, jež je mu vytýkáno, není správním deliktem dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, když v uvedeném ustanovení je uvedeno, že „držitel licence se správního deliktu dopustí tím, že ... požádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle ust. § 9 odst. 1“.

Účastník řízení dále namítá, že jeho případné jednání nevykazuje určitou společenskou nebezpečnost a tudíž nenaplnuje materiální stránku správního deliktu, neboť svým jednáním nezpůsobil žádnou škodu jinému subjektu, jeho jednání nevyvolalo hrozbu způsobení jakékoliv škody a nedošlo ani k obohacení účastníka řízení. Účastník řízení konstatuje, že společenská nebezpečnost jeho jednání je zcela mizivá a že pouze nevyužil licenci stanovený rozsah podnikání, kdy k podnikání využil místo čtyř tepelných zdrojů pouze tři. Navíc uvedený kotel, který byl později demontován, nebyl celoročně využíván (pouze v letních měsících pro ohřev teplé vody).

Účastník řízení dále namítá, byť si je vědom, že pokuta byla uložena při samé dolní hranici možné zákonné sazby, nepřiměřenost sankce s ohledem na nedostatek společenské nebezpečnosti svého jednání a na nedopuštění se žádného závažného jednání, pochybení či správního deliktu od roku 2002, kdy je držitelem licence. Účastník řízení má za to, že by postačovalo napomenutí.

Dne 13. května 2015 zaslal správní orgán účastníku řízení prostřednictvím jeho právního zástupce Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry č. j. 05521-5/2015-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo právnímu zástupci účastníka řízení doručeno dne 7. července 2015.

Účastník řízení prostřednictvím svého právního zástupce zaslal správnímu orgánu přípis ze dne 16. července 2015 označený jako „Věc: zaslání listiny k doložení majetkových poměrů – č. j. 05521-5/2015-ERU“, v němž uvedl, že plně odkazuje na svou argumentaci uvedenou v odporu proti příkazu, a přílohou přiložil Výkaz zisku a ztráty účastníka řízení za rok 2014 a první pololetí roku 2015.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. KO-5521/2015-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti,

a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

#### **IV. Popis skutkového stavu**

Účastník řízení podniká ode dne 14. ledna 2002 na území města Moravský Krumlov v oblasti výroby tepelné energie na základě licence č. 310102212 a v oblasti rozvodu tepelné energie na základě licence č. 320102214. Licence na výrobu tepelné energie po změně č. 002 ze dne 19. července 2010 zahrnuje jednu provozovnu, a to provozovnu s názvem „Sídliště Zachráněná“ (evidenční číslo ■; celkový tepelný výkon 3,940 MW, 4 zdroje). Licence na rozvod tepelné energie po změně č. 001 ze dne 19. července 2010 zahrnuje jedno území, a to území označené jako „Sídliště Zachráněná“ (evidenční číslo ■; přenosová kapacita 3,340 MWt, délka teplovodního rozvodu 2,8 km).

V rámci kontroly bylo zjištěno, že technologický proces v provozovně účastníka řízení s názvem „Sídliště Zachráněná“ je zajišťován dvěma plynovými kotly typu HVP 1200, výrobní číslo 295, o jmenovitém tepelném výkonu po 1,200 MW. V provozovně je instalován ještě plynový kotel typu THP 600IN, výrobní číslo 949, o jmenovitém tepelném výkonu 0,600 MW, který však nebyl v době šetření kontrolního orgánu na místě, tj. dne 3. března 2015, využíván k výrobě tepelné energie; byl mimo provoz.

Z přípisu účastníka řízení ze dne 2. dubna 2015 označeném jako „Sdělení k demontáži kotle“ a z e-mailového přípisu účastníka řízení ze dne 21. dubna 2015 označeném jako „Doplnění podkladů“ vyplývá, že k demontáži teplovodního kotle typu HVP 940 došlo v první polovině měsíce srpna 2012 z důvodu nepotřebnosti, kdy kotel byl užíván pouze v letním období pro dodávku tepelné energie pro ohřev teplé vody a instalací kogenerační jednotky společnosti ČEZ Energo, s.r.o., byla tato potřeba tepelné energie pro letní provoz plně pokryta.

Z výše uvedeného tak vyplývá, že demontáží teplovodního kotle typu HVP 940 o jmenovitém tepelném výkonu 0,940 MW, která proběhla v blíže neurčený den v první polovině měsíce srpna 2012, došlo oproti údajům uvedeným na licenci č. 310102212 ke změně celkového instalovaného tepelného výkonu provozovny, a to z hodnoty 3,940 MW na hodnotu 3,000 MW, a ke změně počtu zdrojů v provozovně, a to ze 4 zdrojů na 3 zdroje.

Dne 19. května 2015 podal účastník řízení žádost o změnu licence na výrobu tepelné energie č. 310102212, v níž žádal o změnu licence spočívající ve snížení celkového instalovaného tepelného výkonu provozovny z hodnoty 3,940 MW na hodnotu 3,000 MW a ve snížení počtu zdrojů ze 4 na 3.

Dne 16. června 2015 vydal Úřad rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. 310102212, č. j. 04772-5/2015-ERU, ve kterém je již pro provozovnu účastníka řízení nyní s názvem „Kotelna Sídliště“ uveden celkový instalovaný tepelný výkon provozovny 3,000 MW a 3 zdroje.

#### **V. Právní hodnocení**

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně změny podmínek pro udělení licence nebo změny

týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředloží o nich doklady nebo požádá o změnu rozhodnutí o udělení licence dle ust. § 9 odst. 1 téhož zákona.

Z ust. § 9 odst. 1 energetického zákona přitom vyplývá obecná povinnost držitele licence neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 téhož zákona a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ust. § 7 téhož zákona, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Z ust. § 5 energetického zákona pak vyplývají podmínky pro udělení licence, přičemž za ty údaje, o nichž je držitel licence povinen zpravit Úřad, lze považovat v případě fyzické osoby následující údaje: o ztrátě úplné způsobilosti k právním úkonům (svéprávnosti), o ztrátě bezúhonnosti, o nesplnění podmínky odborné způsobilosti nebo odvolání odpovědného zástupce, o změnách týkajících se skutečností prokazujících jeho vlastnický nebo užívací vztah k energetickému zařízení. Žádá-li o udělení licence právnická osoba, musí bezúhonnost a úplnou způsobilost k právním úkonům (svéprávnost) osvědčit členové statutárního orgánu. Dalším údajem, jenž je držitel licence povinen neprodleně oznámit, jsou také změny finančních a technických předpokladů.

Ust. § 7 energetického zákona pak stanovuje náležitosti písemné žádosti o udělení licence, a to jak pro fyzické osoby, tak pro osoby právnické. V případě právnické osoby jsou povinnými náležitostmi žádosti o udělení licence tyto údaje: obchodní firma nebo název a sídlo právnické osoby, jméno a příjmení, rodné číslo a identifikační číslo, pokud byla přidělena, a bydliště osoby nebo osob, které vykonávají funkci statutárního orgánu nebo jsou jeho členy, a způsob, jakým jednají jménem právnické osoby; předmět, místo a rozsah podnikání, seznam provozoven, u licence na distribuci a rozvod též vymezené území; identifikační číslo, bylo-li přiděleno; údaje týkající se odpovědného zástupce; požadovanou dobu, na kterou má být licence udělena, a navrhovaný termín zahájení výkonu licencované činnosti. Pro zahraniční právnickou osobu pak z díky energetického zákona vyplývají ještě další náležitosti.

Ust. § 5 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, stanovuje, že provozovna se na žádosti o udělení licence a dokladech přikládaných k žádosti vymezuje údaji, podle kterých je možné jednoznačně určit energetické zařízení, na němž je vykonávána nebo má být vykonávána licencovaná činnost výroby elektřiny, výroby plynu, výroby tepelné energie nebo uskladňování plynu. Těmito údaji jsou v případě výroby tepelné energie například název a jiné rozlišující označení zdroje tepelné energie a technická specifikace a další technické údaje o zdroji tepelné energie.

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je držitelem mimo jiné i licence na výrobu tepelné energie č. 310102212.

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu, že po změně technických parametrů provozovny s názvem „Sídliště Zachráněná“, ke které došlo nejpozději dne 15. srpna 2012 demontáží teplovodního kotle HVP 940 o jmenovitém tepelném výkonu 0,940 MW, neprodleně neoznámil Úřadu změnu týkající se údajů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředložil o ní doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence ve smyslu ust. § 9 odst. 1 energetického zákona.

Úřad zastává názor, že vzhledem k uvedené zákonem stanovené povinnosti se slovo „neprodleně“ váže k důležitosti této povinnosti, kterou měl účastník řízení bezpodmínečně dodržet a také s ní být dostatečně seznámen. Výkladem pojmu „neprodleně“ se zabýval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 22. října 2008, č. j. 9 Ca 144/2007 – 27, ze kterého vyplývá, že pojem „neprodleně“ je nutno vykládat ve smyslu obecného základu jazyka, v němž znamená „bez zbytečného prodlení“, „ihned“, „okamžitě“, „bez zmeškání“ apod. Lhůtu takto určenou je tak třeba počítat na dny, maximálně týdny.

V daném případě bylo energetické zařízení demontováno dle vyjádření účastníka řízení v první polovině měsíce srpna 2012. Správní orgán proto s ohledem na právní teorii, která jako fikci uznává, že polovinou měsíce se rozumí 15. den v měsíci, dospěl k závěru, že k demontáži předmětného energetického zařízení došlo nejpozději dne 15. srpna 2012 a nejdříve dne 16. srpna 2012 mohl účastník řízení Úřadu oznámit změnu týkající se údajů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, předložit o ní doklady a požádat Úřad o změnu rozhodnutí o udělení licence. Uvedené účastník řízení učinil až dne 19. května 2015 podáním žádosti o změnu licence.

Správní orgán konstatuje, že oznámení účastníka řízení o změně, doložení údajů a žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence učiněné až dne 19. května 2015, tj. téměř 3 roky po změně technických parametrů provozovny, podmínku neprodlenosti jistě nesplňují, protože pokud zákon stanoví, že je držitel licence povinen oznámit neprodleně, musí být tedy žádost podána bezodkladně, bez zbytečného prodlení a bezprostředně poté, kdy rozhodná skutečnost nastala.

V případě deliktního jednání účastníka řízení přitom správní orgán podotýká, že se jedná o trvajících správní delikt, tedy takový delikt, kdy pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě, jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu. V tomto případě až do 18. května 2015.

Lze proto konstatovat, že tímto jednáním účastník řízení naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

K námitce účastníka řízení, že jeho jednání nenaplnuje skutkovou podstatu uvedeného správního deliktu, neboť má za to, že „neprodlené nepožádání o změnu licence“, jež je mu vytýkáno, není správním deliktem dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, když v uvedeném ustanovení je uvedeno, že „držitel licence se správního deliktu dopustí tím, že požádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle ust. § 9 odst. 1“, správní orgán uvádí, že v ust. § 9 odst. 1 energetického zákona je zjevná písařská chyba, neboť ust. § 9 odst. 1 energetického zákona stanovuje držiteli licence jako jednu z povinností požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, tudíž je z tohoto ustanovení zřejmé, že držitel licence tuto povinnost poruší tím, že „nepožádá“ o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Úmyslem zákonodárce zcela bezpochyby nebylo postihnout jako správní delikt chování, které subjektu ukládá v jiném ustanovení téhož zákona, tedy neprodlené požádání o změnu rozhodnutí o udělení licence v případě změny podmínek pro udělení licence dle ust. § 5 energetického zákona a všech změn týkajících se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence dle ust. § 7 téhož zákona.

Tvrzení účastníka řízení, že zákonodárce měl na písařskou chybu reagovat vydáním novely energetického zákona, neobstojí, neboť zákonodárce na uvedenou písařskou chybu reaguje v zákoně č. 131/2015 Sb. (novela energetického zákona účinná od 1. ledna 2016), kdy se slova „požádá o změnu rozhodnutí o udělení licence“ nahrazují slovy „neoznámí nejpozději do 30. dubna Energetickému regulačnímu úřadu souhrnné změny svých energetických zařízení za uplynulý kalendářní rok u nově vybudovaných nebo získaných energetických zařízení na svých vymezených územích nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence“. Byť uvedená novela je dosud neúčinná, lze z ní zcela jistě vyvodit smysl dosud účinného ustanovení.

Správní orgán konstatuje, že je nutné zohlednit také smysl a účel ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona a nikoliv pouze trvat na závěrech plynoucích ze striktně provedeného jazykového výkladu daného ustanovení, jak činí účastník řízení. Proto ani poukaz účastníka řízení na zásadu zákonnosti nemůže obstát. Správní orgán pro úplnost na tomto místě poukazuje na neaplikovatelnost výkladu provedeného účastníkem řízení. Pokud by měl správní orgán vykládat ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona tak, jak činí účastník řízení, musel by trestat subjekty, které požádají o změnu rozhodnutí o udělení licence v případě změny podmínek pro udělení licence dle ust. § 5 energetického zákona a všech změn týkajících se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence dle ust. § 7 téhož zákona (a ne subjekty, které nepožádají o změnu rozhodnutí o udělení licence, ač změna předvídaná zákonem u nich nastala). Správní orgán by tedy musel shledat, že i účastník řízení se dopustil správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, když dne 19. května 2015 požádal Úřad o změnu rozhodnutí o udělení licence v důsledku nastalé změny (demontáže kotle). Správní orgán má za to, že uvedený výklad účastníka řízení by vedl ke zcela absurdním závěrům.

Správní orgán uzavírá, že s poukazem nejen na výklad jazykový, ale i na výklad logický, a s ohledem na smysl a účel daného ustanovení, má za to, že se v daném ustanovení jedná o zjevnou písařskou chybu a smyslem daného ustanovení je trestat subjekty, které v případě změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 energetického zákona a všech změn týkajících se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ust. § 7 téhož zákona, neprodleně neoznámí změnu, nedoloží ji nebo nepožádají o změnu rozhodnutí o udělení licence dle ust. § 9 odst. 1 téhož zákona.

Ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona užívá spojku „nebo“, a proto postačuje k naplnění této skutkové podstaty správního deliktu pouze dopuštění se jednoho ze tří uvedených jednání, a to buď „neoznámí neprodleně změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence“, nebo „nepředloží o nich doklady“, nebo „nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle § 9 odst. 1“.

V tomto případě je účastníku řízení vytýkáno, že se v období nejméně od 16. srpna 2012 do 18. května 2015 dopustil všech tří uvedených jednání, tzn. neoznámení nastalé změny, nedoložení dokladů o změně a nepožádání o změnu rozhodnutí o udělení licence. I v případě, že by správní orgán teoreticky dospěl k závěru, že námitka účastníka řízení je důvodná, musel by shledat, že jednání účastníka řízení, kdy v období nejméně od 16. srpna 2012 do 18. května 2015 neoznámil Úřadu změnu týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence dle ust. § 7 energetického zákona, a nedoložil o ní doklady, naplnilo formální znaky skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

I z tohoto důvodu nemohl správní orgán shledat námitku účastníka řízení, že jeho jednání nenaplnilo formální znaky skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, jako důvodnou.

Správní orgán se dále zabýval otázkou existence materiální stránky správního deliktu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

V daném případě účastník řízení porušil povinnost stanovenou v ust. § 9 odst. 1 energetického zákona. Účelem tohoto ustanovení je zajistit zájem společnosti, aby držitel licence oznamoval změnu podmínek spojených s vykonávanou licencovanou činností, a pokud se taková změna týká rozhodnutí o udělení licence, aby požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence. Tímto způsobem je prostřednictvím zákona zajištěno, že licencovaná činnost bude i v době po udělení licence vykonávána pouze v rozsahu a způsobem, který byl udělenou licencí povolen a pokud by mělo dojít ke změně, bude tato změna rovněž posouzena v řízení o změně rozhodnutí o udělení licence. Podstatou výše uvedené zákonem stanovené povinnosti je tak zajistit zájem společnosti na tom, aby licencovaná činnost byla vždy vykonávána po přezkoumání splnění všech podmínek pro její výkon podle ust. § 5 a § 7 energetického zákona. Účastník řízení tedy vytýkaným jednáním porušil zájem společnosti na tom, aby licencovaná činnosti byla vykonávána po přezkoumání splnění všech podmínek pro její výkon podle ust. § 5 a § 7 energetického zákona.

Účastník řízení namítá, že jeho jednání nevykazuje určitou společenskou nebezpečnost a tudíž nenaplnuje materiální stránku správního deliktu, neboť svým jednáním nezpůsobil žádnou škodu jinému subjektu, jeho jednání nevyvolalo hrozbu způsobení jakékoliv škody a nedošlo ani k obohacení účastníka řízení. Účastník řízení také konstatuje, že společenská nebezpečnost jeho jednání je zcela mizivá a že pouze nevyužil licencí stanovený rozsah podnikání, kdy k podnikání využil místo čtyř tepelných zdrojů pouze tři. Navíc uvedený kotel, který byl později demontován, nebyl celoročně využíván (pouze v letních měsících pro ohřev teplé vody).

Z hlediska materiální stránky správního deliktu je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako správní delikt. V daném případě tato obecná společenská škodlivost spočívá v narušování veřejného zájmu na tom, aby licencovaná činnosti byla vykonávána po přezkoumání splnění všech podmínek pro její výkon podle ust. § 5 a § 7 energetického zákona.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se účastník řízení dopustil vytýkaného jednání, jež vykazuje jistou společenskou škodlivost s ohledem na to, že účastník

řízení výše uvedený veřejný zájem porušoval téměř tři roky, když vykonával licencovanou činnost v jiném rozsahu, než který byl udělenou licencí povolen, aniž by tuto skutečnost oznámil Úřadu, doložil ji a požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence. Správní orgán připouští, že intenzita porušení daného zájmu je v tomto případě nízká, ovšem nikoliv nižší než nepatrná. Jednání účastníka řízení tak lze hodnotit jako nežádoucí, avšak nikoliv jako závažné. Uvedené správní orgán zohlednil také při ukládání pokuty.

Aby jednání subjektu bylo možné považovat za společensky škodlivé, nemusí bezpodmínečně dojít ke způsobení škody jinému subjektu či vyvolání hrozby způsobení škody nebo k obohacení subjektu, neboť z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, je zřejmé, že i prosté porušení administrativního pořádku může bez dalšího naplnit typovou společenskou nebezpečnost (škodlivost). Vždy je však třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. Uvedené správní orgán zkoumal výše a dospěl k závěru, že vytýkané jednání účastníka řízení je společensky škodlivé a naplnilo rovněž znaky materiální znaky správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

K tvrzení účastníka řízení, že pouze nevyužil licencí stanovený rozsah podnikání, když k podnikání využil místo čtyř tepelných zdrojů pouze tři, a že uvedený kotel, který byl později demontován, nebyl stejně celoročně využíván (pouze v letních měsících pro ohřev teplé vody), správní orgán uvádí, že na licenci je zapisován celkový instalovaný výkon dané provozovny (v tomto případě celkový instalovaný tepelný výkon provozovny) a nikoliv skutečný výkon provozovny.

Celkový instalovaný tepelný výkon provozovny je součtem hodnot výkonů instalovaných tepelných zdrojů. Z rozhodnutí o udělení licence č. 310102212 je zřejmé, že v provozovně účastníka řízení jsou nainstalovány 4 zdroje tepelné energie s celkovým instalovaným tepelným výkonem ve výši 3,940 MW (tj. dva plynové kotle HVP 1200 o tepelném výkonu po 1 200 MW, plynový kotel THP 600IN o tepelném výkonu 0,600 MW a plynový kotel HVP 940 o tepelném výkonu 0,940 MW). Je věcí účastníka řízení, zda využije licencí takto stanovený rozsah podnikání, tzn. zda využívá všechny tepelné zdroje nainstalované ve své provozovně nebo některý pouze v letních měsících pro ohřev teplé vody. Pro Úřad je rozhodné, že daný tepelný zdroj je v provozovně nainstalován.

Demontáž (odinstalování) některého tepelného zdroje je však již změnou ve smyslu ust. § 9 odst. 1 energetického zákona a nikoliv pouhým nevyužitím licencí stanoveného rozsahu podnikání, neboť dochází k technické změně provozovny (tj. ke snížení počtu tepelných zdrojů nainstalovaných v provozovně a ke snížení celkového instalovaného tepelného výkonu provozovny), a účastník řízení jakožto držitel licence musí splnit povinnosti stanovené mu v ust. § 9 odst. 1 energetického zákona.

S přihlédnutím k výše uvedenému je zřejmé, že námitka účastníka řízení je nedůvodná a jednání účastníka řízení naplnilo také materiální stránku správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikty neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici,

nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení.

## **VI. Uložení pokuty**

Za správní delikt dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán.

Při stanovení výše pokuty přihlížel správní orgán ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným v průběhu správního řízení. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Při posouzení závažnosti správního deliktu vycházel správní orgán zejména z toho, že následek protiprávního jednání účastníka řízení nebyl natolik závažný, když účastník řízení byl již od roku 2002 držitelem licence na výrobu tepelné energie, byť s využitím více výrobních tepelných zařízení o vyšším celkovém tepelném výkonu. Účastník řízení demontoval jedno výrobní tepelné zařízení, a proto jsou následky jeho jednání výrazně nižší, než v případě, kdy by došlo k nainstalování dalších výrobních tepelných zařízení. Tyto okolnosti proto správní orgán zohlednil při ukládání pokuty jako výrazně polehčující.

Správní orgán však současně poznamenává, že účastník řízení jakožto držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat příslušná ustanovení právních předpisů, k jejichž dodržování je vázán od okamžiku zahájení licencované činnosti. Od okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí o udělení příslušné licence je tak vázán dodržováním příslušných právních předpisů, zejména energetického zákona, ze kterého mu plynou jako držiteli licence příslušná práva a povinnosti.

V případě doby trvání protiprávního jednání účastníka řízení lze konstatovat, že účastníkem řízení způsobený protiprávní stav trval nejméně od 16. srpna 2012 do 18. května 2015. Dobu trvání protiprávního stavu v délce téměř 3 let je tak třeba vyhodnotit jako dobu, která závažnost správního deliktu zvyšuje.

Účastník řízení sice již nastalou změnu Úřadu sdělil, doložil ji doklady a požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, nicméně se tak stalo až po ukončení kontroly, v rámci které byly účastníku řízení tyto skutečnosti Úřadem vytknuty, (tedy nikoliv dobrovolně) a proto správní orgán k této skutečnosti při ukládání pokuty nepřihlížel.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci správních řízení o uložení pokuty za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu, k čemuž správní orgán přihlédl jako k polehčující okolnosti.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

V rámci správního řízení doložil účastník řízení své majetkové poměry výkazy zisku a ztráty, z nichž vyplývá, že v roce 2014 vykázal účastník řízení výsledek hospodaření před zdaněním ve výši 429 120,26 Kč a v prvním pololetí roku 2015 ve výši 1 101 376,44 Kč.

Účastník řízení namítl nepřiměřenou výši sankce uloženou v příkazu ze dne 22. června 2015, č. j. 05521-3/2015-ERU (pokuta ve výši 10 000 Kč) s ohledem na nedostatek společenské nebezpečnosti svého jednání, nedopuštění se žádného závadného jednání, pochybení či správního deliktu od roku 2002, kdy je držitelem licence. Účastník řízení má za to, že by v jeho případě postačovalo napomenutí.

Správní orgán účastníkem řízení uvedené polehčující okolnosti (nizkou společenskou škodlivost jeho jednání a jeho dosud neevidování v rámci žádného správního řízení o uložení pokuty za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu) řádně zohlednil a zdůvodnil při ukládání pokuty již v příkazu ze dne 22. června 2015, č. j. 05521-3/2015-ERU, a činí tak i v tomto rozhodnutí.

Správní orgán dále podotýká, že není oprávněn uložit účastníku řízení napomenutí, když se nejedná o formu sankce, kterou by bylo možné ve správním řízení za správní delikt dle energetického zákona uložit. Současně správní orgán nedospěl k závěru, že by v dané věci postačovalo uložení opatření k nápravě. Účastníku řízení je tedy ukládána pokuta, jejíž výši správní orgán zohledňuje závažnost spáchaného správního deliktu, jakož i všechny polehčující i přitěžující okolnosti. S ohledem na výše uvedené shledává správní orgán námitku účastníka řízení jako nedůvodnou.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníkovi řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany. Správní orgán má za to, že uložená pokuta ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí s ohledem na vytýkané jednání účastníka řízení tyto požadavky splňuje.

Po zvážení všech okolností případu byla správním orgánem pokuta stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu, tj. u samé dolní hranice možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň může vzhledem k závažnosti správního deliktu plnit jak represivní,

tak preventivní funkci. Vzhledem k uložené výši pokuty a majetkovým poměrům účastníka řízení nelze uvažovat o tom, že by pokuta mohla mít pro účastníka řízení likvidační charakter. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

V průběhu správního řízení nedošlo ke změně skutečností či přistoupení nových skutečností, které by odůvodňovaly zvýšení či snížení sankce uložené účastníku řízení příkazem č. j. 05521-3/2015-ERU, a proto správní orgán ponechal výši uložené sankce beze změny.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

### **Poučení**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Vanda Zichová, v. r.  
oprávněná úřední osoba  
odbor správních řízení